

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVIII. Cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto, donec veniat
immutatio mea. Job. 14. v. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

*Cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto, donec veniat
tatto mea. Job. 14. v. 3.*

1. **C**onsidera, quòd debeas spectare te ipsum quasi militem, qui in hoc mundo comparuit, ut certaret, & idcirco saepe etiam refricare memoriam suggerendo tibi, nunc esse tempus militiae. *Nunc milito.* Tres sunt inimici, contra quos hæc ordinatur militia. *Mundus, Caro & Dæmon.* Verum est, te ab illis non semper eodem modo impugnari. Subinde, ita disponente Providentiâ Numinis, permittunt in illius obsequio pace tantisper frui. unde non dicitur vita hominis super terram pugna esse, sed militia: *Militia est vita hominis super terram, non certamen, non prælium, non pugna, sed militia.* quia in militia aliquando ad hyberna conceditur, non autem in pugnâ. at negari non potest tempus istud breve esse, quia inimici hominis sunt molesti, sunt insidiosi, versuti, ita ut, si videntur inducias dedisse, repenti majore, quam unquam aliâs, impetu aggrediantur. & ideo necesse est, ut saltem semper excubes armatâ manu, quasi jamjam immineret prælium, et si fortè non quotidie sit dimicandum. Sed quid refert? quotidie est militandum. *Cunctis diebus, quibus nunc milito.*

2. Considera merito plus animi sumendum, quòd non agatur, nisi de diebus duntaxat. *Cunctis diebus, non*

Cunctis seculis. imò nec *Cunctis* Ideo fortassis tibi gravior militia videtur, quia, ut plerumque solent homines, credis te longiora spatia habiturum. noli hoc crede potius semper committit prout hic fecisse vides sanctum qui aliâs tam animosus erat agram, neque hic tantum, sed etiam ne quacunq; computabat vitam, eam comparans locitati cursoris, nunc folio flori, nunc vento, sibi que suggestio. *Numquid non paucitas dierum consumitur brevi?* Job. 70. v. 22. enim est regula usurpanda ad in arumnis versatur, ut annus ipsum ad eas invictâ patientia dâs, cogitare, brevi finem fortitiz. tu fortè contrarium facis ideo plus æquo trepidas. & quod brevior etiam fortassis erit vita quam ipse cogites! *Ecce, tenebre, quod habes, ut nemo accipiat gloriam tuam.* Apoc. 3. v. 21.

3. Considera tantò efficacius militandum, si memineris de immutatum iri statum, ita ut de transeas ad principatum, ad sceptrum, quibus per multum es potitus. & hoc est, quod dicitur *Cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto, donec veniat immutatio*

quia mutatio est contraria statui, qui e-
rat ante mutationem. & idcirco si sta-
tus erat laboris, timoris, rædii, subje-
ctionis, qualis erat status militia, ne-
cesse est mutationem fieri in statum
quietis, securitatis, hilaritatis, arque
cæci impetij, qualis erit gloria paradisi.
Sic enim illud est certum, vocem istam
Immutatio, cum agitur de vitâ futurâ,
semper in sacris paginis accipi felici
sensu. & ideo dixit Apostolus: *Omnes
quidem resurgemus, sed non omnes im-
mutabimur.* quia transire de malo in
pejus, ut facient damnati corpora re-
surgendo jam plurimis subjecta morbis
non est propriè mutare statum, sed
reddere deteriorum graviorum accel-
sionem malorum. Mutare statum so-
lum est transire de malo in bonum, uti
facient beati. Unde mutatio, quæ fa-
cienda erit in illâ resurrectione uni-
versali justorum, semper exprimitur
ijs similitudinibus, quæ designant re-
surgendi operatum transicum, nempe
exprimitur tritico, quod ex putri tran-
sit in vividum, viride, plenum pompâ:
exprimitur plantis, exprimitur pratis,
exprimitur lina terræ, quæ velut exa-
natis languebat per hyemem, & vere
novò jucundius efflorescit. exprimitur
etruca, quæ è vili vermiculo fit papilio
mille variegatus coloribus: exprimitur
Phœnice, quæ tam gloriose è suis
cineribus renascitur. Hujus mutati-
onis spe te quoque solari debes, uti
Job faciebat, siquidem miles fueris, æ-
què ut ille generosus. Atque ut me-
litus ad veritas, quàm optabilis hæc sit
futura mutatio, nota, ubi textus noster

dicit: *Expecto, donec veniat immuta-
tio mea, septuaginta vertere: sustinebo,
donec rursus fiam.* quia tanta erit illa
mutatio, ut sit quædam renovatio, i-
terata creatio, vel potius regressus ad
eum statum, sed cum incredibili aug-
mento, in quo DEUS hominem con-
stituit, cum illum primò in terrestri
paradiso creavit, ad statum incorru-
ptionis, statum immortalitatis, statum
impassibilitatis, sed tantò nobilioris,
quàm nobilior est paradisi, quo
fruemur in cælo, quàm quem Adamus
pauculis diebus in terrâ gustavit. num-
quid putas, ut hoc statu potiaris, posse
militiæ non solum dies, sed integra se-
cula impendi?

4. Considera, licet probe intelli-
gas felicitatem statûs adeo beati, non
visurum te horam, quâ adveniat. sed
quid ages? oportet cum Jobo patien-
ter expectare: *Expecto, donec veniat
immutatio mea.* non potes illum ac-
celerare ullo modo. ipse veniat necesse
est. *Donec veniat.* tibi verò expectan-
dum duntaxat, dum appropinquet.
Expectatio ipsa plurimum affert sola-
rii. *Expectatio justorum latitia.* Prov.
16. v. 28. Miseros illos, qui expectare
non possunt, tanquam homines, quo-
rum vita talis non est, ut mereantur.
ut dicere possis: *Expecto.* O quàm
bene vivere oportet *Cunctis diebus!*
quia quotidie venire mors potest, &
improvisò te evocare. & quid fiet, si
eo die non vivas, ut dicere cum verita-
te possis te expectare immutationem
tuam? non obtinebis: quia datur ex-
pectanti: *Apparebit expectantibus se.*

Sf 3

Hebr.

Hebr. 9. v. 28. hoc est illis, qui jam
preparati in horas expectant. Cogita
parumper vivendi modum, quem te-
nes, & tunc videbis, an tu quoque verè

dicere possis cum Job verba illa
gnifica. *Cunctis diebus, quibus
milito, expello, donec veniat
mea.*

XXIX.

DEUS hujus seculi extorcavit mentes infidelium, ut non fulgeat
minatio Evangelij gloria Christi, quæ est Imago DEI. 1. C.

4. v. 4.

Considera nomine DEI intelligi
summum quoddam bonum, quod
ut tale rationem habet ultimi finis, suf-
ficientissimi ad exsatiandum omne de-
siderium nostrum. & sic quod quisque sibi
statuit pro ultimo fine, in quo tanquam
suo bono quiescat, per similitudinem ip-
sius DEUS appellatur. Scire ergo deside-
ras, quis juxta veram litteram sit iste DEUS
seculi, de quo in presenti est sermo?
Hoc est, quod seculum pro DEO sibi
statuit. Pecunia, voluptas, honor.
Hic est finis ejus ultimus, cui aquie-
scit: & hic est ipse DEUS unus cer-
to modo & Trinus etiam ipse. Unus,
quia quoad substantiam idem est finis,
nempe explere cupiditatem inordina-
tam. Trinus, quia in tria bona distin-
guitur valoris ad eum similis, ut dicere
nequeas, quodnam in affirmatione se-
culi majus existat, tantum sunt om-
nia. Jam ergo DEUS tam falsus
DEUS hujus seculi, ipse est, qui infide-
lium animos tam densa caligine offu-
dit, ut non viderent lucem aliã mani-
festissimam, qualis per se ipsam est Ve-
ritas Evangelij. *Extorcavit mentes in-*

*fideliu, ut non fulgeat, hoc est, ut
fulgeret eis illuminatio? ESP. Ch.
& quomodo extorcavit illum
rendo oculis, quidquid hujus
curioni finis aptissimum invenit
tuit: avaris pulverem, luxuriant
tum, superbis fumum. quia si
observas, videbis, quorquor
um repugnantur Doctrinæ Evange-
licæ, repugnasse non ob mysticam
sublimitatem: quippe non crederent
res sibi propositas non tam, quod
sent sublimes, uti sunt nostræ, ut
quod vellent prosterne idolum
monstruosum, DEUM hujus seculi
abstrahendo a questu sordido, in
moribus, a vanitatibus suis. Invenit
parnu Filius DEI, ut dissolvat
Diaboli. Jo. 3. v. 8. nunquid con-
solatione digna videatur tanta per-
mundi quæ ad interitum properat
idolum istud maledictum: quid
ergo, quod non movearis ad succu-
dum, non sudore tantum, sed & sa-
guine profuso?*

2. Considera ad inveniendos
infideles opus non esse, ut ad
usque